

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Кудінов Олександр Миколайович*, аспірант, старший викладач кафедри економіки,
підприємництва та маркетингу
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

*ORCID 0000-0003-3196-2520

© Кудінов О.М., 2024

Стаття отримана редакцією 02.05.2024 р.
The article was received by editorial board on 02.05.2024

Вступ. Формування регіональної економічної політики в Україні має відбуватись з використанням європейського досвіду, адже Україна взяла чіткий курс стати повноправним членом ЄС. Процес регіонального розвитку в розвинутих країнах передбачає дотримання внутрішніх Директив ЄС, а отже має орієнтуватись на виконання цілей сталого розвитку. В цьому контексті повноваження та відповідальність щодо формування регіональної економічної політики має бути передана у повній мірі органам місцевого самоврядування, які відіграють вирішальну роль у контексті діючої реформи децентралізації. Розуміння того, як ці органи інтерпретують цілі сталого розвитку та діють відповідно до них, має важливе значення для оцінки прогресу на шляху до євроінтеграції нашої країни. Вивчення процесів, пов'язаних із впровадженням цілей сталого розвитку органами місцевого самоврядування в рамках децентралізованих систем дозволяє побудувати ефективну стратегію регіонального управління та передбачає виявлення проблем і можливостей при реалізації концепції сталого розвитку на місцевому рівні.

Огляд останніх джерел досліджень і публікацій. Значний внесок у розробку теоретичних засад державного управління регіональним розвитком зробили вчені: Архипенко І. [1], Грищенко І. [2], Качний О. [3], Капітан О., Нестеренко А. [4], Жигор О., Кульминчук Н. [5], Карташов Є. та інші [6].

Вітчизняні вчені в Україні досліджували європейські економічні проблеми та перспективи інтеграції України до ЄС, ці теоретичні основи вивчення державного управління на регіональному рівні в контексті євроінтеграції висвітлені у працях таких науковців, як Лахижа М. [7], Зігунов В., Корсакова О. [8], Мельнишин Л. [9], Осіпова Л. [10].

Метою статті є дослідження особливостей формування регіональної економічної політики в умовах євроінтеграції орієнтуючись на цілі сталого розвитку, а також розроблення моделі формування регіональної економічної політики.

Основний матеріал і результати. Вирішуючи нагальну потребу сталого регіонального розвитку в умовах децентралізованих структур влади, органи місцевого самоврядування дедалі частіше впроваджують серію стратегічних реформ, спрямованих на зміну своєї операційної системи. Ці стратегії зосереджені насамперед на перегляді існуючих систем місцевого самоврядування та адміністративно-територіальних систем з метою їх більшої відповідності принципам децентралізації. Пропонуючи концептуальні напрями реформи, органи місцевого самоврядування закладають основу для більш автономної, ефективної та чутливої моделі управління, яка може краще задовольняти потреби своїх виборців. Такий підхід спрямований не лише на посилення спроможності органів місцевого самоврядування в управлінні своїми справами, а й на те, щоб ці реформи сприяли досягненню мети щодо сталого розвитку в регіонах [11].

Реалізація цілей сталого розвитку органами місцевого самоврядування в контексті євроінтеграції та децентралізації є складним і критичним викликом у динамічному середовищі України. Оскільки

органи місцевого самоврядування здійснюють перехід до європейських стандартів і вирішують нагальні екологічні, економічні та соціальні проблеми в межах своєї юрисдикції, потреба в стратегічних реформах стає все більш очевидною і вони мають бути спрямовані на розширення повноважень органів місцевого самоврядування для ефективного тлумачення та реалізації цілей сталого розвитку, сприяючи таким чином загальному успіху ЦСР на регіональному рівні.

Вкрай важливо надалі продовжувати моніторинг і оцінку впровадження цих реформ, визначити будь-які обмеження або прогалини, які можуть виникнути. Актуальності набувають дослідження майбутніх напрямків підвищення ефективності сталого розвитку в рамках децентралізованих систем.

Саміт Організації Об'єднаних націй, що відбувся у вересні 2015 року переставив світу трьохелементну модель сталого світового розвитку, що складається з трьох компонентів: економіка, екологія та соціум. На думку світових лідерів при гармонійному використанні цих компонент можна досягти комфортного якісного життя одночасно піклуючись про майбутнє нащадків, оминаючи екологічні катастрофи. В умовах інтеграції України до Європейського союзу, а отже при стратегічному бажанні бути частиною глобалізованого світу, на основі європейської моделі сталого розвитку була створена національна модель стратегії сталого розвитку «Україна – 2020».

Відповідно до показників щодо досягнення цілей сталого розвитку, перший етап реалізації стратегії відбувся відверто не вдало. Оскільки згідно моніторингового звіту 2020 року Україна до 2030 року зможе реалізувати тільки 4 із 17 зазначених цілей (рисунок 1), однак в умовах війни пріоритети кардинально змінилися. На сьогоднішній день першочергово постає завдання обороноздатності та соціального захисту населення, що може слугувати результатом уповільнення стратегічного планування. На основі національних цілей сталого розвитку територіальні громади України сформуливали свої стратегії розвитку Територіальних громад. Таким чином затверджена стратегія сталого розвитку не втратила свою актуальність, однак на сьогоднішній день, коли Україна стала кандидатом на членство до Європейського союзу кардинально змінились підходи, щодо реалізації регіональних стратегій розвитку.

Європейською Комісією 8 листопада 2023 року було ухвалено «Пакет розширення 2023» та ініціалізовано переговори з Україною. Натомість Україна публічно оприлюднила звіт про готовність щодо інтеграції [13]. Передбачено, що у 2024 році у рамках євроінтеграції Україна, зокрема, має:

- реконструювати та модернізувати Державну стратегію регіонального розвитку з метою досягнення принципу багаторівневого врядування та вирішення регіонально-орієнтованих задач;
- вжити необхідних заходів для реалізації регіональної економічної політики в умовах війни;
- посилити рівень міжрегіонального співробітництва та співробітництва з іншими суб'єктами господарювання.

Тенденція державної регіональної політики формувалася на принципах збільшення державного фінансування регіонів, однак в умовах війни модель «мирного часу» має негативні наслідки, що відображається на фінансово-економічних показниках регіонів, наслідком чого територіальні

Рис. 1. Результати моніторингового звіту «Цілі сталого розвитку: Україна – 2020 рік»

Джерело: складено автором за [12]

диспропорції почали значно зростати. Саме тому при побудові нових орієнтирів необхідно враховувати нові орієнтири пов'язанні з обороноздатністю та соціальною безпекою, окрім цього важливо не нехтувати економічним, соціальним та екологічним розвитком. Станом на 2021 згідно моніторингових показників тільки 2 цілі національного розвитку мають позитивну регресію та перевиконання показників (рисунок 2), один з яких є сталий розвиток міст і громад. Звичайно, що виконання всіх цілей є стратегічно важливим не тільки для регіонального, а й для національного розвитку.

Проаналізуємо сучасний стан досягнення індикаторів цілей сталого розвитку у співвідношенні до орієнтира 2030 року, що наведений в звіті моніторингових показників досягнення цілей сталого розвитку [12]. Згруповано цілі сталого розвитку у розрізі трьох функціональних складових: екології, економіки та соціуму (рисунок 3).

Досліджуючи індикатори виконання цілей сталого розвитку соціальної складової можна спостерігати, що більшість показників мають позитивну динаміку, однак від'ємні показники мають в більшій мірі індикатори цілі 3, що пов'язано з низьким рівнем фінансування на регіональному рівні закладів охорони здоров'я. Досліджуючи стратегії розвитку територіальних громад можна побачити, що за результатами опитування населення, існує проблематика саме у якості та доступності до медичного обслуговування.

Розглядаючи тенденцію розвитку соціальних індикаторів ЦСР у військовий період, то одні індикатори залишили вектор позитивної динаміки, а інші погіршилися: в більшій мірі це стосується індексаторів цілі 4 – Якісна освіта. Досліджуючи індикатори виконання цілей сталого розвитку економічної складової можна спостерігати, що більшість індикаторів мають позитивну динаміку до 2021 року.

Причому неоднозначні показники припадають на цілі 8, індикатори якої пов'язані з заробітною платою та економічним зростанням. Проведений аналіз показав, що зросла кількість працюючої молоді, одночасно зріс і відсоток індексу фізичного обсягу ВВП. У період воєнного стану індикатори показників виконання цілей сталого розвитку в економічному секторі передбачувано погіршили свої результати.

Рис. 2. Моніторинг показників виконання цілей сталого розвитку станом на 2021 рік

Джерело: складено автором за [14]

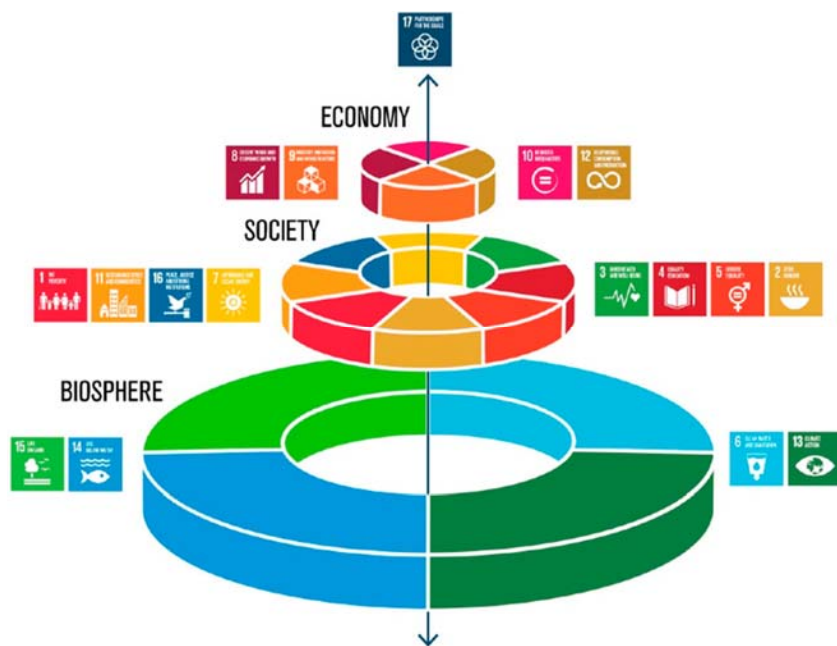

Рис. 3. Групування цілей сталого розвитку у розрізі трьох функціональних складових

Джерело: складено автором за [15]

В умовах війни збільшилася пропозиція робочих місць, однак скоротився попит на особливі спеціальності, зросла кількість смертності, зменшилось чи зупинилось виробництво продукції, ускладнений експорт продукції, зріс рівень інфляції та інші фактори що впливають на економічні індикатори.

Досліджуючи індикатори виконання цілей сталого розвитку екологічної складової варто зазначити, що у період воєнного стану екологічні індикатори мають позитивну динаміку.

Звичайно, що позитивна динаміка не відображає успішність реалізації ЦСР, саме тому для точної оцінки, яка з трьох складових розвитку має більш позитивний успіх, оцінено відсоток їх виконання на 2020 рік (рисунок 4). Проведений аналіз показав, що найбільш успішно реалізовано соціальну політику ЦСР, а найгірше виконання ЦСР має економічна сфера, відсоток виконання моніторингових показників складає всього 30%, а враховуючи статистичні дані 2022–2023 років ситуація ще більше погіршилась.

Для реалізації національних цілей сталого розвитку необхідно враховувати регіональні особливості та можливості, відповідно нами пропонується модель формування регіональної економічної політики з врахуванням ЦСР (рисунок 5).

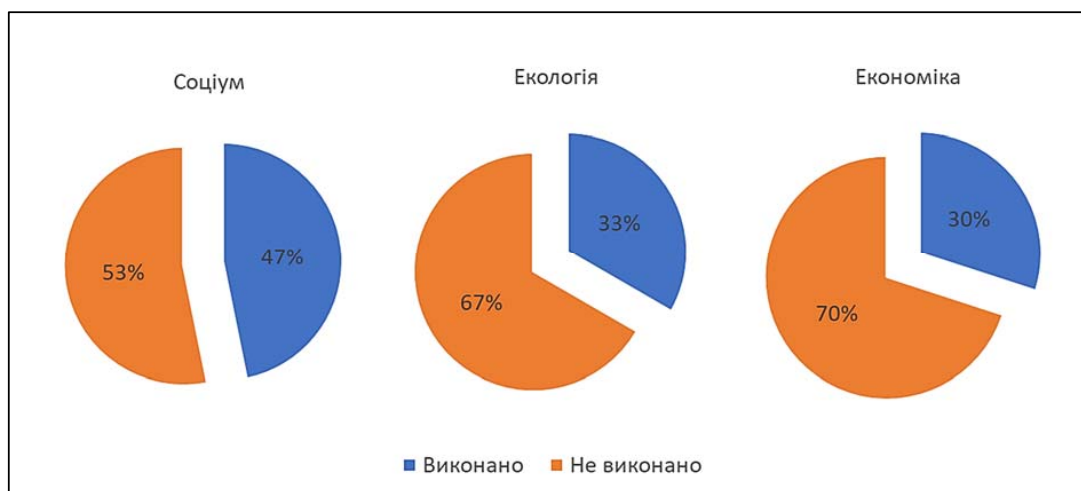

Рис. 4. Динаміка виконана і невиконання орієнтовних показників ЦСР у 2020 році

Джерело: складено автором за [12; 14]

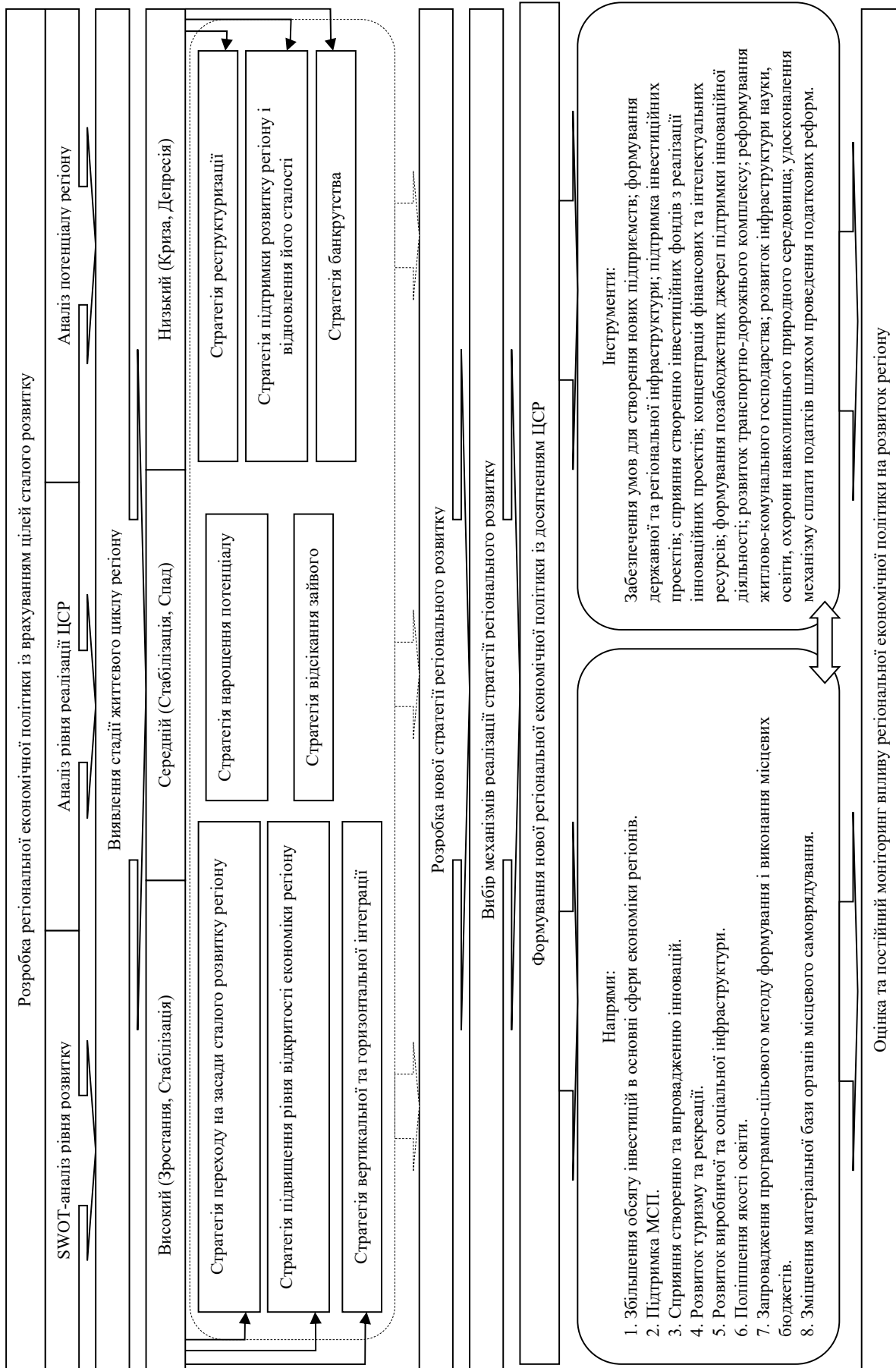

Рис. 5. Модель формування регіональної економічної політики з врахуванням ЦСР

Джерело: авторська розробка

Так як в ході дослідження було виявлено, що існуюча регіональна політика не сприяє підвищенню рівня реалізації ЦСР, а в сучасних умовах проблема нарощення потенціалу регіону стає дедалі складнішими, виникає необхідність у коригуванні наявної політики у відповідності до європейських стандартів. У цьому контексті застосування стратегічного підходу до регулювання розвитку регіонів передбачає запровадження організаційного механізму, що дозволить узгодити функції і відповідальність місцевих органів з їхніми власними можливостями і наявними ресурсами. Стратегія розробляється з врахуванням інтересів регіону, його можливостей з узгодженням потреб різних груп, верств, класів населення.

Розвиток регіональної економічної політики може вважатися сталим лише тоді, коли будуть збалансовано взаємодіяти між собою структурні елементи економіки регіону та гармонійними будуть взаємовідносини і поведінка груп економічних суб'єктів.

У цьому випадку механізми регулювання регіонального розвитку можуть бути ефективними та дієвими, тому що не тільки будуть збалансовані соціальні, економічні та екологічні параметри різних сфер регіональної економіки, але й буде досягнуто домовленостей між групами економічних суб'єктів щодо дотримання цих параметрів[6].

Моніторинг ключових проблем розвитку регіону, розв'язання яких можливе тільки на основі повномасштабного застосування принципів стійкого розвитку, дозволяє сформулювати основні рекомендації з упровадження принципів стійкого розвитку:

- надання прямих експортних кредитів;
- підвищення рівня інвестиційної діяльності;
- надання бізнесу податкових пільг;
- амортизаційна політика, що забезпечує відновлення морально й фізично зношених засобів виробництва за рахунок відповідного фонду (утвореного шляхом відрахування частини прибутку, звільненої від оподаткування) [8];
- підтримка інновацій та інноваційної діяльності МСП;
- покращення взаємовідносин між владою, громадою, бізнесом та ЗВО;
- залучення фахівців з різних галузей для формування регіональної політики;
- захист навколишнього середовища на основі контролю викидів, поводження з відходами тощо;
- поглиблення фінансової децентралізації з метою ефективного використання ресурсів та потенціалу регіону;
- SMART-спеціалізація регіону, визначення конкурентних переваг.

Висновки. При формуванні регіональної економічної політики органам місцевого самоврядування слід враховувати цілі сталого розвитку. У ході дослідження було виявлено, що частка реалізації ЦСР регіонами України на сьогодні невелика. Звичайно, що невизначеність середовища, безліч ризиків і загроз впливають на реалізацію регіональної політики, проте у регіонах має бути забезпечене відтворення трудового потенціалу, досягати оптимальні пропорції між секторами і галузями економіки через підвищення рівня життя населення шляхом розвитку соціально-економічного потенціалу, поліпшення бізнес-клімату, підвищення інвестиційного іміджу і поглиблення торгівельно-економічного співробітництва з іншими країнами/регіонами шляхом налагодження партнерських відносин. Варто також підняти якість та ефективність державного управління, зокрема у сфері фінансово-бюджетного регулювання у частині вдосконалення міжбюджетних відносин, а також надалі знижувати рівень корупції та тіньового сектору економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Ахипенко І. Зарубіжний досвід формування й реалізації регіональної економічної політики. *Public Administration*. 2019. № 2. С. 32–41.
2. Грищенко І.М. Зарубіжний досвід управління регіональним розвитком. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 5. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/5_2018/5.pdf
3. Качний О.С. Формування та реалізація дієвих механізмів державного управління соціально-економічними процесами регіонального рівня. *Державне управління. Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 5.
4. Капітан О., Нестеренко А. Вплив євроінтеграційних процесів на розвиток соціальної сфери України. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*. 2021. № 29. С. 260–266.
5. Жихор О.Б., Кузьминчук Н.В. Модель державного регулювання розвитку регіону: стратегічні, тактичні та операційні напрями. *Вісник Університету Банківської Справи Національного Банку України*. 2013. № 1 (16). С. 21–25.

6. Карташов Є.Г та ін. Державне та регіональне управління: підручник/ за заг. ред. Є.Г. Карташова. Київ, 2019. 223 с.
7. Лахижа М.І. Геополітичний вимір європейської інтеграції України: проблема національної ідентифікації та відповідальності. *Економіка та держава*. 2019. № 26. URL: https://www.researchgate.net/profile/Lilia-Makarenko/publication/350729254_Politicna_kultura_ak_cinnik_integracii_ta_konsolidacii_suspilstva_teoreticni_zasadi_doslidzenna/links/606ef7eeabfdcc5f778e1cc1/Politicna-kultura-ak-cinnik-integracii-ta-konsolidacii-suspilstva-teoreticni-zasadi-doslidzenna.pdf#page=26
8. Зігунов В.М., Корсакова О.С. Інноваційні засади формування регіональної політики України в умовах євроінтеграції. *Ефективна економіка*. 2018. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/>
9. Мельнишин Л.В. Регіональна політика стосовно сталого розвитку України в контексті європейської інтеграції. *Державне управління та місцеве самоврядування*. Дніпро. 2020. Вип. 2(45). С. 118–126. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/dums_2020_2_16
10. Осіпова Л.В. Вплив євроінтеграційних процесів на економічний розвиток України. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. № 2. С. 75–79
11. Білан А. Аналіз діяльності органів місцевого самоврядування як інноваційний інструмент для сталого розвитку. *Грааль науки*. 2021. № 5. С. 25–28. DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.04.06.2021.001>
12. Моніторинговий звіт “Цілі сталого розвитку. Україна, 2020”. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/reports/sustainable-development-goals-ukraine-2020-monitoring-report>
13. Звіт про виконання Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС за 2023 рік. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/opublikovano-zvit-pro-vykonannya-uhody-pro-asotsiatsiiu-mizh-ukrainoiu-ta-ies-za-2023-rik>
14. Державна служба статистики України. Офіційна веб-сторінка. 2023. URL: <https://ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 20.05.2024).
15. Designing Responsible Innovation Ecosystems for the Mobilisation of Resources from Business and Finance to Accelerate the Implementation of Sustainability. A View from Industry. *Journal of Sustainability Research*. 2020. Vol. 2. No. 4. DOI: <https://doi.org/10.20900/jsr20200033>

REFERENCES:

1. Arkhytenko I. (2019) Zarubizhnyi dosvid formuvannia y realizatsii rehionalnoi ekonomichnoi polityky [Foreign experience of management regional development]. *Public Administration*, no. 2, pp. 32–41.
2. Gryshchenko I. (2018) Zarubizhnyi dosvid upravlinnia rehionalnym rozvytkom [Foreign experience of management regional development]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok – Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, vol. 5. Available at: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/5_2018/5.pdf
3. Kachniy O. (2018) Formuvannia ta realizatsiia diievykh mekhanizmiv derzhavnogo upravlinnia sotsialno-ekonomichnymy protsesamy rehionalnoho rivnia [Formation and implementation of direct mechanisms of public administration by social]economic processes of regional level]. *Derzhavne upravlinnia. Investytsii*. vol. 5.
4. Kapitan O. I., Nesterenko A. (2021) Vplyv yevrointehratsiinykh protsesiv na rozvytok sotsialnoi sfery Ukrainy. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava – Scientific notes of Lviv University of Business and Law*, vol. 29, pp. 260–266.
5. Zhykhor O. B., Kuzmynchuk N. V. (2013) Model derzhavnogo rehuliuвання rozvytku rehionu: stratehichni, taktychni ta operatsiini napriamy [Model of state regulation of regional development: strategic, tactical and operational directions]. *Visnyk Universytetu Bankivskoi Spravy Natsionalnoho Banku Ukrainy*, no. 1 (16), pp. 21–25.
6. Kartashov Ye. H., Yevdokymov V. V., Drahan I. O., Datsii O. I., Hrytsyshen D. O., Aleinikova O. V. (2019) Derzhavne ta rehionalne upravlinnia: pidruchnyk [State and regional administration: book]. Kyiv. (in Ukrainian)
7. Lakhizha M. (2019) Heopolitychnyi vymir yevropeiskoi intehratsii Ukrainy: problema natsionalnoi identyfikatsii ta vidpovidalnosti [Geopolitical measurement of european integration of Ukraine: the problem of national identification]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and the state*, vol. 26. Available at: <http://surl.li/uikzw> (Accessed February 13, 2024).
8. Zigunov V. M. and Korsakova O. S. (2018) Innovative foundations for the formation of Ukraine's regional policy in the context of european integration. *Efektivna ekonomika*, vol. 2. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6437>
9. Melnyshyn L. V. (2020) Rehionalna polityka stosovno staloho rozvytku Ukrainy v konteksti yevropeiskoi intehratsii [Regional policy on sustainable development of ukraine in the context of european integration]. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia – Public administration and local government*, vol. 2, no. 45, pp. 118–126
10. Osipova L. V. (2016) Vplyv yevrointehratsiinykh protsesiv na ekonomichnyi rozvytok Ukrainy [The impact of integration processes on the economic development of Ukraine]. *Ekonomika i suspilstvo – Economy and Society*, no. 2, pp. 75–79.
11. Bilan A. (2021) Analiz diialnosti orhaniv mistsevoho samovriaduvannia yak innovatsiinyi instrument dlia staloho rozvytku. *Hraal nauky – Grail of Science*. No. 5. pp. 25–28. DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.04.06.2021.001>
12. Monitoryhovyj zvit “Tsili staloho rozvytku. Ukraina, 2020”, available at: <https://www.unicef.org/ukraine/reports/sustainable-development-goals-ukraine-2020-monitoring-report>
13. Zvit pro vykonannia Uhody pro Asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu ta YeS za 2023 rik. uriadovi portal [Report on the implementation of the EU-Ukraine Association Agreement for 2023 published. Government portal]. URL:

<https://www.kmu.gov.ua/news/opublikovano-zvit-pro-vykonannia-uhody-pro-asotsiatsiiu-mizh-ukrainoiu-ta-ies-za-2023-rik> (accessed June 1, 2024).

14. The official site of Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. Available at: <http://www.ukrstat.gov.ua> (accessed May 5, 2024).

15. Dreyer Marc & von heimburg Joachim & Goldberg Anne & Schofield Monica (2020) Designing Responsible Innovation Ecosystems for the Mobilisation of Resources from Business and Finance to Accelerate the Implementation of Sustainability. A View from Industry. *Journal of Sustainability Research*, no. 2. DOI: <https://doi.org/10.20900/jsr20200033>

УДК 332.142(477):339.922

JEL E17, E61, O11, O21, R11, R58

Кудінов Олександр Миколайович, аспірант, старший викладач кафедри економіки, підприємництва та маркетингу, Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка». **Особливості формування регіональної економічної політики в умовах євроінтеграції.**

У статті розглядається формування регіональної економічної політики в Україні в контексті європейської інтеграції на основі реалізації цілей сталого розвитку. Підкреслюється важливість органів місцевого самоврядування в реалізації цих цілей і необхідність стратегічних реформ для розширення їх повноважень. Дослідження висвітлює проблеми, з якими стикаються органи місцевого самоврядування під час переходу на європейські стандарти та вирішення екологічних, економічних та соціальних проблем. В ході аналізу було виявлено, що існуюча регіональна політика не сприяє підвищенню рівня реалізації ЦСР, а в сучасних умовах проблема нарощення потенціалу регіону стає дедалі складнішою, виникає необхідність у коригуванні наявної політики у відповідності до європейських стандартів. Доведено, що у такому контексті застосування стратегічного підходу до регулювання розвитку регіонів передбачає запровадження організаційного механізму, що дозволить узгодити функції і відповідальність місцевих органів з їхніми власними можливостями і наявними ресурсами. Стратегія розробляється з врахуванням інтересів регіону, його можливостей з узгодженням потреб різних груп, верств, класів населення. У статті аналізується прогрес досягнення цілей сталого розвитку в соціальній, економічній та екологічній складових, відзначаються аспекти та сфери, які потребують покращення. Запропоновано модель формування регіональної економічної політики з урахуванням ЦСР для подолання регіональних диспропорцій та посилення загального розвитку. Виявлено, що регіональна економічна політика потребує адаптації до європейських стандартів і має бути спрямована на збільшення інвестицій, підтримку МСП, сприяння інноваціям, розвиток туризму, покращення інфраструктури та підвищення рівня освіти. Запропоновано напрями та інструменти формування регіональної економічної політики, а також доведена необхідність моніторингу з ефективності впровадження принципів сталого розвитку, які є вирішальними для збалансованого економічного, соціального та екологічного прогресу.

Ключові слова: регіональна політика, регіональна економічна політика, сталий розвиток, цілі сталого розвитку, економіка, управління, стратегія.

UDC 332.142(477):339.922

JEL E17, E61, O11, O21, R11, R58

Oleksandr Kudinov, PhD student, Senior Lecturer of the Economics, Entrepreneurship and Marketing Department, National University "Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic". **Features of the regional economic policy formation in the conditions of European integration.**

The article examines the formation of regional economic policy in Ukraine in the context of European integration based on implementing sustainable development goals. The importance of local self-government bodies in implementing these goals and the need for strategic reforms to expand their powers are emphasized. The study highlights the problems faced by local self-government bodies during the transition to European standards and solving environmental, economic, and social issues. During the analysis, it was found that the existing regional policy does not contribute to increasing the level of implementation of the SDGs, and in modern conditions, the problem of increasing the region's potential is becoming more and more difficult, there is a need to adjust the existing policy by European standards. It is proven that in this context, the application of a strategic approach to the regulation of the region's development involves the introduction of an organizational mechanism that will allow to harmonization of the functions and responsibilities of local bodies with their own capabilities and available resources. The strategy is developed considering the interests of the region, its capabilities, and coordinating the needs of various groups, and classes of the population. The article analyzes the progress of the sustainable development goals

achieved in the social, economic, and environmental components, and points out the aspects and areas that need improvement. A model for the formation of regional economic policy is proposed, considering the SDGs to overcome regional disparities and strengthen overall development. It was revealed that the regional economic policy needs to be adapted to European standards and should be aimed at increasing investments, supporting SMEs, promoting innovation, developing tourism, improving infrastructure and raising the level of education. The directions and tools for the formation of regional economic policy are proposed, as well as the need for monitoring the effectiveness of the principles of sustainable development implementation, which are crucial for balanced economic, social and environmental progress, is proven.

Keywords: regional policy, regional economic policy, sustainable development, sustainable development goals, economy, management, strategy.